

Headus sünnitab headust

Eesti Lastefondi esimees REIN AGUR

Elame üle ärevaid aegu eestlaste ajaloos. Rahvuse püsima jäämine on jälle kaalukausil: kas vajume või tõuseme või kõlgume edasi ohupiiril. Ajalugu on kujundanud meist skandinaavialiku rahvakillu. Sellepärast me suudame endas säilitada väärikat rahulikkust ja võidelda õiguslike vahenditega oma õiguste eest. Õigusriik on meie eesmärk. Me taotleme iseenesestmõistetavat — töö rõõmu, vaba loomise rõõmu, rahumeelset kooselu kõigiga oma majas, oma linnas, Eestis ja kogu maailmas. Kas on see ikka humanistliku elukorralduse tuline pooldaja, kes meie taotlustesse kaikkaid kodaratesse loobib? Kas on selles kübetki austust elu vastu? Kas pole juba küllaltki kurjust ja hingekalkust me ümber ja meis endiski?

Kõik siin ilmas on suhteline. Sageli peame heaks seda, mis on vaid veidi parem veel halvemast. Ka elatustasemest rääkimisel võrdleme külmstatistiliselt suuri ja väikesi peresid, rõhutades suure pere majanduslike võimaluste sõltuvust pere liikmete arvust. Pole ka see täis tõde. On paremini ja nigelamini kinnimakstud elukutseid. On elu korraldamise suutlikkuse erinevused jne. Noore haritlase palk on aastaid selline, et teadlaste järelkasv on ohtlikult pidurdunud. Näitlejate palgad algavad sajast rublast ja tõusevad

vähesel kolmesajani pensioniajaks. Aga raamatukogude töötajad? Aga õpetajad? Meditsiinitöötajad? Muuseumide töötajad? Kontoritöötajad? ...

Kust algab ja kus lõpeb vaesus? 40 miljonit inimest NSV Liidus elavad allpool statistilist vaesuse piiri — 75 rubla kuus. Eestis on see piir 120 rubla. Me ei tea, mis hind on rublal homme.

Jõhker poliitika ja vaesus võtavad meilt turvalisuse, muserdavad inimlikkust, väärastavad järeltuleva põlvkonna psüühikat. Eestlastele ei ole oht ähvardamas niivõrd väikeses iibes, kuivõrd psüühilises tervises, hingelises kalgistumises.

Eesti Lastefondi nn suure ringi ülesanne ongi eluhädadest tuleneva paine leevendamine heategevuse kaudu. Heategevuse idee on meie ühiskonnas niivõrd algeline, et võtab veel palju aega teadvusse jõudmisel. Andmise rõõm on suurem kui saamise rõõm! See kristlik postulaat oli meie rahvale kunagi loomulik elulaad. On loomulik, et me omandame selle uuesti.

Lastefondil on kogutud pisut raha ka sellesse taskusse, kust me saame aidata peresid, kel näpud päris põhjas. Saame aidata, kui lapse tervis, vaimne areng või ande arendamine on raha puudumise tõttu ohus. Saame aidata seal, kus on vaja jagu saada ametiasutuste ükskõiksusest —

selleks on Lastefondil jurist pr Sirje Loot. Oleme saanud aidata päris paljusid rahatoetusega, meilt saavad stipendiumi vanemateta õppurid. Ka lapsinvaliididele oleme suutnud pisut rõõmu tuua, oleme lapsi saatnud Poola ja Soome. Eesti Lastefond aadressil Tallinn, Väike-Karja 12, tel 44 61 22 on ikka ja alati kuuldel. Nüüd on ka võimalus kirjutada muresid hingelt usalduskirjas aadressil 203600 Pärnu, pk 119, «Usalduskiri».

Headus sünnitab headust, kurjus kurjust. Lastefond ei ole ükski, on Eesti Lastekaitse Liit, on Kristlik Ühendus ja on jälle vabalt toimiv kirik. Headuse idee kasvab, süveneb, laieneb. Osalejaid saab rohkem. Nii leiavad kasvupinnase inimlikkuse ja eetika juured, kaob tugevama hoolimatus nõrga suhtes. Vanemate põlvkonna eeskuju määrab laste eluhoiaku.

Lastefondi loomisest peale saadab oma pensioni meie arvele Haapsalus elav Asta Luhaäär. Temale meie siiras tänu. Raamatukaubastult laekus ca 40 000 rubla peretoetuseks, pool sellest oma süsteemi peredele. Üllas mõte, väärikas teostus — tänu teile. Loodame, et leidub järgijaid.

Annetajate nimekiri on väga pikk. Abisaanute tänu tuleb südamest. Mure on, kus avaldada meid toetanud inimeste ja asutuste nimed, et kogu üldsuse ees avaldada tänu mõtte ülluse ja südamesoojuse eest. Sügav kummardus teile. Järgigu õnn ja edu teie ettevõtmisi.

Augusti lõpp 1989